

Jumala koettelee ja huolehtii

1. Moos. 22:1-19

1. Näiden tapausten jälkeen **Jumala koeteli** Abrahamia ja sanoi hänelle: "Abraham!" Hän vastasi: "Tässä olen."

2. Jumala sanoi: "Ota ainoa poikasi lisäk, jota rakastat, ja mene Moorian maahan ja **uhraa hänet** siellä polttouhriksi sillä **vuorella, jonka minä sinulle sanon.**"

3. Abraham **nousi varhain** seuraavana aamuna, satuloi aasinsa ja otti mukaansa kaksi palvelijaa ja poikansa lisäkin. Pilkottuaan polttouhripuita hän lähti kulkemaan kohti paikkaa, jonka Jumala oli hänelle ilmoittanut.

4. **Kolmantena päivänä** Abraham nosti katseensa ja näki sen paikan kaukaa.

5. Silloin hän sanoi palvelijoilleen: "Jääkää te tähän aasin kanssa. Minä ja poika **menemme tuonne rukoilemaan ja palaamme** sitten luoksesse."

6. Abraham otti polttouhripuut ja pani ne poikansa lisäkin selkään. Itse hän otti kätteensä tulen ja veitsen, ja he kulkivat yhdessä.

7. **lisäk** sanoi isälleen Abrahamille: "Isä!" Tämä vastasi: "Tässä olen, poikani." **lisäk** sanoi: "Tässä on tuli ja halot, mutta missä on lammask polttouhriksi?"

8. Abraham vastasi: "**Jumala kyllä katsoo itselleen lampaan polttouhriksi, poikani.**" He kulkivat edelleen yhdessä

9. ja tulivat paikkaan, josta Jumala oli Abrahamille puhunut. Abraham rakensi sinne alttarin, latoi halot sen päälle, satoi poikansa lisäkin ja pani hänet alttarille halkojen päälle.

10. Sitten Abraham ojensi kätensä ja **tarttui veitseen teurastaakseen poikansa,**

11. mutta Herran enkeli huusi hänelle taivaasta: "Abraham, Abraham!" Hän vastasi: "Tässä olen."

12. Enkeli sanoi: "Älä koske poikaan äläkä tee hänelle mitään, sillä **nyt minä tiedän, että sinä pelkää Jumalaa, koska et kieltänyt minulta ainoaa poikaasi.**"

13. Kun Abraham kohotti katseensa, hän näki takanaan pässin, joka oli takertunut sarvistaan pensaikkoon. Hän meni, otti pässin ja uhrasi sen **polttouhriksi poikansa sijasta.**

14. Abraham pani sen paikan nimeksi "**Herra näkee**". Siksi vielä tänäkin päivänä sanotaan: "**Vuorella, jolla Herra ilmestyy.**"

15. Herran enkeli huusi uudelleen taivaasta Abrahamille:

16. "Näin sanoo Herra: 'Koska sinä teit tämän etkä säästänyt ainoaa poikaasi, minä vannon itseni kautta,

17. että minä **totisesti siunaan sinua** ja teen sinun jälkeläisesi lukuisiksi kuin taivaan tähdet ja merenrannan hiekanjyvät, ja sinun jälkeläisesi valtaavat vihollistensa portit.

18. Sinun **siemenessäsi tulevat siunaetuiksi kaikki kansakunnat** maan päällä, koska **sinä kuuntelit minun ääntäni.**"

19. Sitten Abraham palasi palvelijoidensa luo. He lähtivät yhdessä Beersebaan, ja Abraham jäi sinne asumaan.

Kuunteletko Herran ääntä?

Kuunteletko Herran ääntä? Muistan, kun eräs lähettitoveri aloitti saarnansa näin: "Oletteko valmiit kuulemaan ja noudattamaan sitä mitä nyt puhun teille Herran sanana?" Hätkähdimme hiukan, sillä ajattelimme, että haluamme kuultuamme saarnan arvioida sen ja sitten soveltaa siitä elämäämme sellaista, mikä meille olisi ajankohdasta. Mutta saarnaaja halusi meidän suuntaavan mielemme ei niinkään saarnan sisältöön, vaan siihen kenen sanasta oli kysymys. Hän ei saarnannut omia ajatuksiaan vaan Herran sanaa. Kysymys oli siitä, olisimmeko valmiit asettumaan Herran sanan alle, vaikka se ei tuntuisikaan meistä miellyttävältä.

Raamatussa toistuu Jumalan kehoitus: "Kuulkaa!" ja Jumalan valitus: "Te ette kuunnelleet." Kaiken uskonelämän avain voidaan kiteyttää siihen, mitä Jeesus toisti seit-

semään kertaan Ilmestyskirjan seurakunnille lähettämässään kirjeissä: ”Jolla on korva, se kuulkoon, mitä Henki sanoo seurakunnille!” Kuuleminen tai kuunteleminen ei tarkoita pelkästään korvien käyttöä, vaan myös sanotun uskomista ja kuuliaisuutta sanotulle. Kysymys on siitä, kuka puhuu. Kun Herra itse puhuu omilleen, Hän samalla jakaa voimaa elää kuuliaisena sanalle. Herra haluaa, että sanaa kuullessamme katselisimme Häntä itseään. Hänen rakkautensa ja Hänen pyhyytensä synnyttää kuuliaisen sydämen.

Tämän suuren luvun kaksi pääasiaa meille ovat: Herra koettelee omiaan ja toisaalta se, että Herra huolehtii omistaan.

Jumala koettelee ja käsittelee omiaan

Jumala koettelee omiaan eri lailla kuin tämän maailman ihmisiä. On suunnaton etuoikeus saada olla Jumalan lapsi ja Hänen suunnattoman suuren rakkautensa kohde, mutta se tuo mukanaan myös sen, että Herra myös kurittaa sitä, jota Hän rakastaa. Jumala käsittelee meitä jatkuvasti tehdäkseen meissä työnsä loppuun asti. On suurta armoa, että Herra meitä jatkuvasti huomioi ja kasvattaa yhä syvempään itsensä tuntemiseen.

Aabraham oli joutunut kokemaan siihen mennessä jo monia muitakin koettelemuksia elämässään. Hän oli joutunut odottamaan 25 vuotta lisäkin syntymää. Hän oli joutunut näkemään nälänhädän ja sotilaallisia levottomuuksia, riitoja veljenpoikansa Lootin kanssa, uhkaa ympäröiviltä kansoilta, joiden joukossa hän telttaili muukalaisena. Hän oli turvaututtuaan lihallisiin keinoihin joutunut karkottamaan luotaan Hagarin pojan Ismaelin. Nyt lisä, hänen silmäteränsä ja rakas poikansa, josta Jumala oli antanut erityslupauksen, oli jo varttunut nuorukaiseksi.

Jumala oli tehnyt liiton Aabrahamin kanssa, joka oli uskonut Herran sanan. Aabrahamin elämä oli jo siihen mennessä kantanut hyvää hedelmää Jumalalle, mutta Herra halusi sen kantavan yhä suurempaa hedelmää. Herran tavoite myös meidän elämäämme on, että kaikki muu rakkaus kuin rakkaus Herraan lakastuisi pois ja koko sydämemme kuuluisi Herralle. Vain aito kestää koetukset, kaikki väärennökset palavat pois.

Pieni oma kokemuksemme

Sairastuin armeijassa ollessani vakavaan sydäntulehdukseen, joka vei minut vuodeksi sairaalaan. Vaikka minulla oli selkeä lähetyskutsu, terveyteni ei inhimillisesti katsoen ollut riittävä lähetystyöhön lähtemiseen. Vuoden 1967 keväällä jouduimme seurustelukumppanini Lean kanssa vaikeaan valintaan. Kun tiesin, että Lealla on selkeä kutsu lähetystyöhön, mutta minulla ei ollut mitään varmuutta siitä, voisinko koskaan lähteä. Kysymykseni kuului: ”Onko minun lupa jatkaa seurustelua hänen kanssaan, jos sillä tavalla estän häntä toteuttamasta sitä kutsua, jonka Herra oli hänelle antanut?” Omalla tahollaan Lea kipuili saman kysymyksen kanssa. Kävin asian tiimoilta rukoustaisteluun, jonka lopputulos oli, että päätin lopettaa seurustelun ja luovuttaa Lean Herran palvelukseen. Mutta parisen viikkoa myöhemmin Herra antoi sisäisen vakuutuksen, että minäkin pääsen ulkolähetystyöhön. Tämän vastauksen saatuamme menimme kihloihin ja pari vuotta myöhemmin naimisiin. Lopulta Herra johti meidät Japaniin, missä Lea oli aivan korvaamattoman tärkeä apu ihmisten tavoittamisessa ja evankeliumin julistamisessa. Koettelemuksessamme Herran kysymys oli, onko Hän tärkein elämässäni.

Jumala koetteli Aabrahamin Jumalan pelkoa

Nyt minä tiedän, että sinä pelkää Jumalaa.

Jumala iloitsee uskovista, joilla on pyhää kunnioitusta Häntä kohtaan. Jumalan pelko ei ole orjan pelkoa, jossa pelätään isännän rangaistuksia, vaan lapsen pelkoa, jossa uskova ei halua murehduttaa rakastavan Isän sydäntä. Yhteys Jumalan kanssa on jotain, mikä tekee meistä pieniä Hänen pyhyytensä läsnäolossa. Emme voi esiintyä tavallisesti pyhän Isän kasvojen edessä, vaikka saammekin kutsua Häntä läheisyyttä ilmaisevalla sanalla Abba, Isä.

Jumalan lapset vapisevat Hänen sanansa edessä eivätkä halua koskaan asettaa sitä kyseenalaiseksi. Sanan kritisointi on kaukana Jumalan lapsen mielenlaadusta.

Jumala koettelee jokaista meistä uskovista. Hän kysyy, pelkäämmekö todella Häntä. Jos sanomme jostain asiasta: ”Ei, en voi tehdä sitä, koska pelkään seurauksia”, se osoittaa, että emme kyllin pelkää Jumalaa. Sen, joka pelkää Jumalaa, ei tarvitse pelätä mitään muuta: *”Älkää pelätkö niitä, jotka tappavat ruumiin mutta eivät voi tappaa sielua. Pelätkää ennemmin häntä, joka voi sekä sielun että ruumiin hukuttaa helvettiin.”*

Jumala koetteli Aabrahamin uskoa

Jumala koetteli Aabrahamin uskoa. Saattoiko hän uskoa, että Jumala oli oikeassa, kun Hän määräsi Aabrahamin uhraamaan oman poikansa lisäksi, josta sama Jumala oli kuitenkin antanut lupauksen jälkeläisistä ja siunauksesta. Jos lisäksi kuolee, miten Aabrahamille voisi olla siementä.

Aabraham ei ollut epäillyt aiemmin Jumalan lupausta saada lisäksi vastoin kaikkia todennäköisyyksiä:

Jumalan lupausta hän ei epäuskossa epäillyt vaan vahvistui uskossa antaen kunnian Jumalalle. Hän oli täysin varma, että Jumala voi tehdä sen, minkä on luvannut. (Room. 4:20-21)

Mutta nyt oltiin tilanteessa, jossa hänen olisi pitänyt luopua juuri siitä lapsesta, johon kaikki lupaukset oli liitetty. Nytkään hän ei ymmärtänyt, mutta pysyi lujana uskossa. Hän seiso lujana. Hänen uskonsa pakotti hänet tekemään johtopäätöksen: ”Jos uhraan lisäksi, Jumalan on pakko herättää hänet kuolleista.” Koetus vei Aabrahamin uskoa valtaisiin askelin syvemmälle, ylösnousemususkoon:

Uskon kautta Abraham uhraasi lisäksi, kun hänet pantiin koetukselle. Hän uhraasi ainoan poikansa, hän, joka oli vastaanottanut lupaukset ja jolle oli sanottu: ”lisäkista sinä saat nimellesi jälkeläiset”. Hän näet päätteli, että Jumala kykenee kuolleistakin herättämään, ja sen vertauskuvana hän sai lisäksi takaisin. (Hepr. 11:17-19)

Usko Jumalaan vie meidän ajattelumme ja toimintamme tekemään oikeita johtopäätöksiä silloinkin, kun emme vielä täysin ymmärrä Jumalan suunnitelmia.

Jumala koetteli Aabrahamin rakkautta

Jumala koetteli Aabrahamin rakkautta. Vaikka Aabraham tiesi, että lisäksi oli Jumalan suuri lahja, ehkä rakkaus poikaan alkoi salaa viedä alaa Aabrahamin rakkaudesta Jumalaan. Meidänkin lisäkeistamme saattaa tulla epäjumala, joka vie meidät pois Jumalan luota. Onko sinulla epäjumalia, idoleja? Mitä ikinä ne ovatkaan, ne tulevat

aiheuttamaan sinulle ahdistusta ja ongelmia, sillä sinun ei tule rakastaa mitään yli Jumalan. Herran täytyy saada olla ensimmäinen elämässäsi.

Jumala koettelee omiaan

Silloinkin kun Jumala käyttää toisia ihmisiä ja jopa Sielunvihollista välikappaleenaan, **Hän itse koettelee** omiaan. Usein kuvittelemme tuntevamme itsemme hyvin, mutta uskovallakin on kiusaus pettää itseään vaikka usein tiedostamattaan. Vain Jumala tuntee totuuden meistä ja Hän haluaa myös koetusten kautta tehdä sen meille tiedoksi. Totuus tekee nimittäin meidät lopulta vapaiksi. Siksi meidän on kaikki syy rukoilla psalmin kirjoittajan kanssa:

Tutki minua, Jumala, ja tunne sydämeni, koettele minua ja tunne ajatukseni, ja jos näet tieni johtavan vaivaan, ohjaa minut iankaikkiselle tielle. (Ps. 139:23-24)

Jumala koettelee omiaan **toistuvasti**, jotta pääsisimme yhä syvemmälle Hänen tuntemisessaan. Aabraham oli ollut aiemmassa elämässään ollut kuuliainen Jumalalle, mutta silti häntä koeteltiin. Jokainen koetus vie meitä askeleen pitemmälle. Se, mitä tänään kestämmekin, on sellaista, mikä olisi 10 vuotta aikaisemmin ehkä vienyt meidät epätoivoon tai sortumaan.

Jumala koettelee omiaan todellisten **kokemusten** kautta. Ei riitä, että olemme sanoissa valmiit olemaan kuuliaisia Herralle, Hän haluaa, että olemme sitä myös käytännön toimissamme. Aabraham sai selkeän käskyn Jumalalta ja sitä piti totella heti. Heti seuraavana aamuna hän nousi ja lähti kolmen päivän raskaalle matkalle. En voi olla näkemättä tuossa kolmessa päivässä tiettyä symboliikkaa, joka viittaa kolmeen päivään ja kolmeen yöhön, jotka toistuvat Joonan elämässä ja Jeesuksen kärsimisessä ja ylösnousemuksessa. Matkan aikana Aabraham kävi läpi varmasti mielessään yhden elämänsä rankimman rukoustaistelun ja uskonkilvoituksen, jonka päätöksenä oli ylösnousemususko.

Jumala koettelee toisia ihmisiä enemmän kuin toisia. Joskus olen ihmetellyt, miksi olen päässyt näinkin helpolla tähän asti. Hän käsittelee meitä **yksilöllisesti** eikä anna meille kannettavaksi mitään enempää kuin jaksamme yhdessä Hänen kanssaan kantaa.

Kun Herra koettelee, Hän samalla antaa suuren **siunauksen**. Jumalan lähettämät "mustakuoriset kirjeet" ovat rakkauskirjeitä.

Koettelemusten siunaukset Aabrahamille

Vuori, jolle Aabrahamin oli matkattava yhdessä nuoren lisakin kanssa oli nimeltään Mooria. Samalle vuorelle rakennettiin tuhat vuotta myöhemmin Jerusalemin tempeli ja siitä toiset tuhat vuotta myöhemmin sen eräälle kumpareelle pystytettiin risti Jeesukselle Kristukselle. Jumala halusi tällä matkalla antaa Aabrahamille profeettallisen kuvan siitä, mitä tapahtui 2000 vuotta myöhemmin samalla paikalla.

Kokemus esti Aabrahamia ajattelemasta liikaa lisakia, itse asiassa Jumala vei hänet katselemaan tulevaa lisakin jälkeläistä luvattua Messiasta. Meidänkin tulee panna omat "lisakimme" oikeaan paikkaan elämässämme, niin ettei niitä tarvitsisi surmata. Edelleen lisak muuttui lihallisesta pojasta hengelliseksi pojaksi, sillä tapahtuman kautta lisak oppi, mitä on kuuliaisuus Herralle ja miten Herra huolehtii omistaan.

Aabrahamin rakkaus ja usko Herraan kasvoi uudelle syvemmälle tasolle. Hän sai syvän vakuutuksen Herran rakkaudesta.

Aabraham oppi näkemään, kuka on Jumalan Poika, Kristus. Jumala näytti hänelle, millainen rakkaus Hänellä on ihmisiin. Hän on Jumala, joka antaa oman Poikansa kuolla, jotta meidän ei tarvitsisi kuolla. Kun Aabrahamin kädessä oleva veitsi oli kohotettuna lisäkin surmaamiseksi, kuului komento: "Seis!" Mutta sitten kun Jumalan valitsema polttouhri lyötiin ristille, mitään seis komentoa ei kuulunut. Jumalan oma käsi ei pysähtynyt vaan löi oman Poikansa, Jeesuksen Kristuksen päälle meidän syntiemme rangaistuksen ja Jeesus joutui kokemaan Jumalan pyhän vihan tulen polttavan sydämessään ja sielussaan. Aabrahamin ei tarvinnut uhrata rakasta poikaansa lisäkiä, mutta taivaallinen Isämme rakkaus pakotti Hänet uhraamaan rakkaimpansa meidän pelastukseksimme. Aabraham johdatettiin syvälle Jumalan rakkauden salaisuuteen.

Radiopastori Murakamin sisar oli naimisissa toisen radiopastorin Sakagibaran kanssa. Heillä oli lapsi, joka ekaluokkalaisena jäi auton alle ja kuoli silmänräpäyksessä. Tapahtuman hetkellä Murakami oli kaukana pitämässä kuuntelijakokousta Kyuushuun saarella. Kun hän sai puhelun Tokiosta, hän keskeytti kokoussarjan ja palasi välittömästi Tokioon lohduttaakseen sisartaan. Saavuttuaan sisarensa luo tämä lausui kyöneleittänsä keskeltä ensimmäiseksi: "Nyt ymmärrän, kuinka paljon Jumala minua rakastaa." Murakami huolestui sisarensa mielen terveydestä surun keskellä, mutta sitten tämä jatkoi: "En olisi ikinä voinut kuvitella, että tekee näin kipeää, kun oma lapsi kuolee. Nyt ymmärrän, miten suunnaton uhri oli Isältä antaa oma Poikansa Golgatan ristille minun tähteni."

Aabraham löysi aivan uuden yhteyden Isään. Sitä kuvaa se, että Jumala salli itseään kutsuttavaksi Aabrahamin, lisäkin ja Jaakobin Jumalaksi. Mikä suunnaton kunnia ihmisille ja mikä käsittämätön nöyryys Jumalalta!

Jumala lapsen suhde Isään

Jumalan lapsen suhde Isään on **kaksisuuntainen**. Saamme kosketella iankaikkista käsivartta. Saamme tulla Jeesuksen kautta Isän luokse.

Kun Jumala puhui – se on suunnaton etuoikeus ja kunnia meille – Aabraham vastasi. Onko Herra saanut koskaan puhua sinulle? Hän tekee sen oman sanansa Raamatun ja sen julistetun sanoman kautta. Kun sana osuu omaantuntoomme, tiedämme, että nyt puhui Herra. Kuningas tuntee meidät nimeltä ja puhuttelee juuri meitä.

Vastaus "Tässä olen" kertoo uskosta, joka on valmistautunut tulemaan opetetuksi. Uskon asenne on: "Puhu Herra, palvelijasi kuulee." Onnellinen on se, jota Jumala saa opettaa, sillä Hänen opetuksensa tuo sydämiimme lopulta rauhan, vaikka kuuliaisuus Sanalle veisikin meidät aluksi kovalle tielle.

Suhde Isään tarkoittaa sitä, että olemme **valmiit tottelemaan**. "Lähetä minut, minne ikinä tahdot!" Aitoon uskoon kuuluu kuuliaisuus. Yksikään, joka ei taivu kuuliaisuuteen, kun Herra kehottaa häntä tunnustamaan syntinsä, kääntymään niistä pois ja anomaan armoa, ei voi uskoa.

Luottamussuhde Herraan merkitsee myös sitä, että olemme **valmiit antautumaan** eli suostumaan antamaan Herralle senkin, minä kaikkein viimeiseen asti olisimme

halunneet pitää itsellämme. Siihen sisältyy edelleen **valmius tulla tutkituksi**: Meillä ei saa olla mitään salattavaa Herran edessä. Kun Jeesus tutki Pietaria, hänen lopullinen vastauksensa Jeesukselle oli: ”Herra, sinä tiedät, että olet minulle rakas.”

Kaikki tällainen valmius on Jumalan armon vaikutusta uskovassa. Ilman Jumalan armoa, emme voi tehdä mitään. Herra kutsuu sinuakin tähän valmiuteen kulkea loppuun asti se tie, jonka Herra osoittaa sinun kuljettavaksesi.

Herra näkee, Herra huolehtii

Kun lisäk ihmetteli, ettei heillä ollut mukanaan uhrieläintä, Aabraham vastasi: *”Jumala kyllä katsoo itselleen lampaan polttouhriksi, poikani.”* Aabraham oli vakuuttunut siitä, että Herra olisi asian jollain tavalla hoitava. Kysymys ei siis ollut siitä, että hän olisi yrittänyt pettää lisakia. Se oli Aabrahamin uskontunnustus.

Jumalan huolenpito tulee yleensä silloin kuin olemme äärimmäisessä hädässä tai aivan viime tipassa. Jumala toimii niin, jotta ymmärtäisimme, että apu tulee todellakin Häneltä. Äärimmäinen ja syvin hätämme on synnin tuottama Jumalan tuomio, Sielunvihollisen orjuus ja kuoleman ja kadotuksen pelko. Tähän todelliseen hätäämme Jeesus on ylenpalttinen tyydytyksen Antaja: *Kun olimme vielä heikkoja, Kristus kuoli oikeaan aikaan jumalattomien puolesta.* (Room. 5:6) Aabrahamin kohdalla apu tuli juuri silloin, kun Aabrahamin tuska oli suurin lisakin maatessa sidottuna alttarilla ja veitsen kohotessa hänen kädessään.

Jumala antoi avun, jota Aabraham ei pyytänyt eikä edes osannut odottaa. Se oli Jumalan armon vapaa lahja. Vasta jälkeen päin hän vasta ymmärsi tapahtuman syvyyden.

Jumala itse huolehtii. Kukaan muu kuin Hän ei voi kadotettuja ihmisiä pelastaa. Jeesus tuli meidän syntisten sijaiseksi. Jumalan huolenpito on täydellistä, Hän antaa itsensä ja tekee täydellisen ihmeen meidät pelastaessaan.

Jumalan huolenpito on myös toimivaa ja tehokasta. Lisakin ei tarvinnut kuolla, Jeesuksen tähden sinunkaan ei tarvitse kuolla. Golgata todellakin vapauttaa sinut. Huolenpito koskee jokaista uskovaa. Koska Jumala on antanut Jeesuksen sinun pelastukseksi vuoksi, Hän ei pidätä sinulta mitään muutakaan. Jeesuksen kanssa saamme kaiken muunkin.

Entä sinä?

Oletko sinä jo saanut tulla tuntemaan Jeesuksen Kristuksen omana henkilökohtaisena Vapahtajanasi ja Herranasi? Ellet vielä, Hän kutsuu Sinua tänään luokseen. Tunnusta totuus itsestäsi Hänen edessään ja pyydä Häneltä syntejäsi anteeksi ja Häntä ottamaan sinut omakseen. Hän julistaa jokaiselle katuvalle: ”Ole turvallisella mielellä, sinun syntisi annetaan sinulle anteeksi Jeesuksen Golgatalla vuodattaman veren tähden! Saat lahjaksi Hänen elämänsä aina iankaikkista kirkkautta myöten.

Jos olet jo Herran oma, Hän haluaa viedä sinua yhä syvemmin tuntemaan itseään ja siksi antaa elämäsi myös koettelemuksia juuri sopivassa määrin. Niiden kautta pääset tuntemaan yhä syvemmin Hänen rakkauttaan. Uskosi kasvaa ylösnousemususkoksi, joka tähtää ylös Jeesuksen toiseen tuloon asti.